

זוהר פרשת ויצא (קנב).

זכאים הם ישראל שהקב"ה נתן להם תורת אמת לעסוק בה יומם ולילה

כי ידעתי אחרי מותי כי השחת תשחתון וגו' וקראת אתכם הרעה באחרית הימים, רבי אבא פתח ואמר (משלי כ"ד) התרפית ביום צרה צר כחכה, זכאים הם ישראל שהקב"ה נתן להם תורת אמת לעסוק בה יומם ולילה, שהרי כל מי שעמלו בתורה יש לו חירות מהכל, חירות מן מיתה שאין יכולה לשלוט עליו, וזה נתבאר, לפי שכל מי שעמלו בתורה ונתחבר בה מחובר הוא בעץ החיים, ואם מרפה עצמו מעץ החיים, הרי העץ של מיתה שורה עליו ונאחז בו, זה שכתוב התרפית ביום צרה צר כחכה, התרפית, אם תרפה ידך מהתורה, ביום צרה צר כחכה, מהו צר כחכה, צר כח כ"ה^[כ] שהרי היא תמיד לימין, ושמירה שלה תמיד על האדם כאשר הוא הולך בדרכי התורה, ואז הוא דוחה לרע החוצה שלא יקרב אצל האדם, ואינו יכול לקטרע עליו, וכאשר יסיר האיש מדרכי התורה ומתרפה ממנה, אז צר כח כ"ה, לפי שהרע ההוא שהוא לשמאל שולט על האיש, ודוחה לה לכ"ה הזאת החוצה, עד שהמקום ההוא הוא בדוחק ובצער^[כח].

כאשר האדם הולך בדרכי התורה הוא אהוב למעלה ואהוב למטה, והוא אהוב של הקב"ה

דבר אחר, צר כחכה, שכאשר האדם הולך בדרכי התורה הוא אהוב למעלה ואהוב למטה, והוא אהוב של הקב"ה, כמו שכתוב (שמואל ב' י"ב) וה' אהבו, שהיה אהובו של הקב"ה ואהב אותו, וכאשר יסיר האיש מדרכי התורה אז צר כח כ"ה, נעשית צר שלו ובעל שנאה היא אליו, ושולט עליו זה שנקרא רע, עד שמקטרע עליו בעולם הזה ובעולם הבא, בוא וראה רע ההוא שהוא יצר הרע מושל על העולם בכמה צדדים, ושליטה גדולה יש לו בעולם, והוא נחש התקיף שחטא על ידו אדם, ונכשלים בו בני העולם, ומושכים אותו עליהם עד שמוציא מהם נשמותיהם, ובוא וראה כאשר הוא שולט על גוף הוא שולט, וכיון ששולט על הגוף נשמתו תצא ממנו, לפי שהגוף נטמא, והנשמה עולה, ואינו שולט על האיש עד שנוטל רשות, והרבה הם הבאים מצדו ושולטים על העולם, והרי למדנו שכל מעשים שבעולם הנעשים הם שולטים בהם, ויש לו ממונים ומשרתים, וכלם משתמשים במעשי העולם, ועל

זיו הזוהר

כז. מדה המלכות נקראת כ"ח, והיא מדת תדין, ונקראת ג"כ אחרית הימים, וע"ז רומז הכתוב וקראת אתכם הרעה באחרית הימים. **כח.** היינו מזרועי.

כן הוא קץ של שמאל, והרי נתבאר שיש קץ לימין ויש קץ לשמאל, ואותו הקץ של שמאל הוא קץ כל בשר, שנקרא קץ כל בשר, קץ כל רוח לא נקרא, וסוד הדבר זה הוא קץ, וזה הוא קץ, זה קץ על הבשר, וזה הוא על הרוח, לפיכך זה פנימי וזה חיצון, זה ימין וזה שמאל, זה קדוש וזה טמא, והרי נתבאר, ובוא וראה סוד העליון קדושת האמונה, סוד העולם בחינת זכר והעולם בחי' נקבה, כל קדושת הקדושים בהם נמצא, וכל סודות האמונה מכאן יצאו, וכל חידות וכל טובות וכל האורות מכאן הם, וכל הברכות וטלי נדבות וכל אהבה שבאהבות הכל מצד זה סוד של דרום, ומצד של צפון מתפשטים מדרגות עד שמגיע למטה פסולת הזהב בצד הטומאה לכלוך טמא^[כט] ונאחז לצד זה למעלה ונאחז לצד השני למטה, וכאן מזדוגים זכר ונקבה ביחד, והם רוכב נחש^[ל] סוד של זכר ונקבה, וזהו סוד עזאז"ל, ומכאן מתפשטים מדרגות ויוצאים כמה צדדים לעולם, שמתפשטים מכאן ושולטים על העולם, וכל צדדי הטומאה ושרים הממונים תוך העולם.

זיו הזהר

עולמות ומרכבות טמאות שמהם יבוא לאדם יצר הרע, ועל ידי שהאדם ינצחנו יזכה לשכר טוב, ואם לא הרי עונש יגיעו, והם רחוקים מאד מן הקדושה ומעט מובן זה מן מלכותא דארעא, כי מלך בו"ד בעל לב טוב ומטיב הוא מוכרח למנות תליון איש אכזרי להעניש המורדים והפושעים, וזה התליון הגם שהוא שר וממונה מן המלך מכל מקום אין המלך הטוב ומטיב סובל להיות לו התחברות עמו, והוא מוכרח להיות רחוק מן המלך, ואין לו רשות לעשות כלום מדעתו ורצונו, וכן כעין זה במלכותא דרקייע. ל. פירוש גמל רוכב על נחש.

כט. זה ענין עמוק מאד שמרמז בזה לבל נטעה ח"ו שיש שתי רשיות, צד טוב וצד רע ימין ושמאל, אלא שצד הרע על פי דעת עליון נשתלשל מן צד הטוב, כעין למשל פסולת וסיגי זהב מזהב הטוב, כן בגמר כל האל"ף ביי"ת באחרית הימים דקדושה יש אות ת בתמונת פסיעה לבר, וזה שורש צד השמאל תטמא בסוד הכתוב רגליה יורדת מות, זה צד השטן שנאמר עליו והאלהים עשה שייראו מלפניו, יען כי נברא העולם עם הנהגה של שכר ועונש היה בהכרה לבורא זה לעומת זה, צד שמאל רע וטמא, כחות של שטן וכת דליה משרתיו ומשרתי משרתיו